



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Corpus Doctrinae Christianae

Melanchthon, Philipp

Lipsiae, 1572

VD16 M 2890

De Sacrificio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36094

piæ lectiones, erudiat populus salutari concione, sicut precationes, deinde recitentur verba Christi de cœna, & Sacramentum distribuatur aliquot pijs exploratis, petentibus, deinde dicatur gratiarum actio. Nec fiant priuata singulorum oblationes. Et quia hæc causa postulat explicationem, ostendentem quæ res sit sacrificium, & an sit vna appellationis ratio, adijciam hanc declarationem, in quo quidem existimo, necessariam.

DE SACRIFICIO.

ET si autem puerile videtur, vocabula Sacramenti & Sacrificij discernere tamen res postulat, vt in ceremonijs discrimen notetur, & diuersi fines. Aliæ sunt signa & notæ promissionum, in quibus Deus nobis aliquid exhibet: Aliæ vero ceremoniæ non sunt promissionum signa, sed opera quæ nos Deo reddimus. Et in ceremonijs discrimina necesse est obseruare, quibuscumque vocabulis vtamur. Et quoniam hæc vocabula Sacramenti & Sacrificij in vsu sunt, nos quoque ea retinebimus. Est itaque Sacramentum cœna, quæ est signum promissionis, per quod Deus aliquid nobis mittit aut exhibet. Circuncisio erat signum, quo pollicebatur Deus recipere circuncisos. Baptismus signum est, quo Deus nobis se recipere & recipit nos in gratiam, & quasi baptizat nos ipse: Nam multo baptizat vice Christi. Sacrificium est ceremonia vel opus, quod nos Deo reddimus, vt cum honore afficiamus. Hoc est, vt nos agnoscere hunc ipsum cui hæc obedienciam præstamus, esse Deum, ideoque nos ei hæc obedienciam præstare. Sunt autem Sacrificij species proximæ duæ, nec sunt plures. Quoddam est sacrificium propitiatorium, videlicet opus quod meretur alij remissionem culpæ & pœnæ æternæ, seu opus reconcilians Deum, & pacem iram Dei pro alijs, & satisfactorium pro culpa & pœna æternæ. Altera species est, Sacrificium *euaggelium*, quod non meretur remissionem peccatorum, aut reconciliationem, sed fit à reconciliatis, vt accepta remissione peccatorum, & pro alijs beneficijs, Deo gratias agamus, seu gratiam referamus hæc nostra obediencia. Hæc dicitur satis clare probari potest ex epistola ad Hebræos: Hæc enim dicitur tantum vnum in mundo propitiatorium sacrificium fuisse. Recogitur igitur, cætera omnia esse opera, in quibus reconciliari obedienciam declarare debuerunt. Porro in has duas species, quas dixi, tribui possunt omnia Leuitica sacrificia, tanquam in sua domesticitate cecebantur enia quædam in lege propitiatoria sacrificia, propter remissionem, seu similitudinem, non quod mererentur remissionem peccatorum coram Deo, sed quia significabant futurum Christi sacrificium. Cæterum ibi merebantur remissionem peccatorum in cœna

satisfactione, hoc est, ne illi excluderentur ex politica Moyfi. Dice-
 rit itaq; propitiatoria pro peccato, pro delicto, holocaustum. Il-
 lorum erant *ἑυχαριστία*; Oblatio, Libatio, Retributiones, Primi-
 tivæ. Sed reuera vnicum tantum in mundo fuit Propitiatori-
 sacrificium, videlicet passio seu mors Christi, vt docet epistola ad
 1. Impossibile est sanguinē taurorum & hircorum auferri pecca-
 ta. Et paulo post de voluntate Christi: In qua voluntate sanctificati
 sumus, per oblationem corporis Christi semel, &c. Nam & Christus
 ipse suum sacrificium pro nobis applicat, cum pro nobis orat. Iohan.
 17. Pro eis sanctifico meipsum, vt sint & ipsi sanctificati in veritate,
 non pro eis autem rogo tantū, sed & pro ijs, qui credituri sunt per ver-
 bum eius in me. Ecce hæc sunt nostri pontificis ac sacerdotis verba,
 quibus se pro tota Ecclesia offert, ac pro ea orat, quæ semper in con-
 spectu & in animo habere debemus. Iesaias etiam interpretatur legē,
 vt scilicet mortem Christi vere esse satisfactionem pro peccatis no-
 stris, seu expiationem, non ceremonias legis. Quare inquit cap. 51.
 Populum dederit animam suam hostiam pro delictis, videbit semen
 longævum, &c. Quasi dicat: Alia hostia restat, quæ vere tollet pec-
 catum & mortem. Ergo istæ vtitæ ceremoniæ non tollunt peccatum
 & mortem. Paulus hanc sententiam reddidit, cum inquit: Factus est
 maledictum. Item: De peccato damnauit peccatum, id est, peccatum
 perdidit & deleuit per hostiam pro peccato. Ipsam enim hostiam He-
 braei peccatum seu delictum vocant, sicut Latini piaculum. Teneamus
 igitur hoc, fuisse vnicum tantum in mundo sacrificium propitia-
 toriam. Nam illa quæ in lege dicebantur propitiatoria, vt dixi, pro-
 pter similitudinem sic vocabantur, ideoq; abolita sunt, postquam
 Christus apparuit. Porro cum Euangelium ideo promissum sit, vt ex-
 liberet veram propitiationem: necesse est ceremonias Leuiticas non
 fuisse veras propitiationes, quia cessauerunt reuelato Euangelio.

DE EUCHARISTICO SACRIFICIO.

Nunc reliqua sunt Sacrificia Eucharistica, quæ vocantur Sacrificia
 iustis, prædicatio Euangelij, Fides, Inuocatio, Gratiarum actio,
 Confessio, Afflictiones sanctorum, imo omnia bona opera sanctio-
 nis. Hæc sacrificia non sunt satisfactiones pro facientibus, vt appli-
 cabiles pro alijs, vt mereantur eis ex opere operato remissionem pec-
 catorum, seu reconciliationem. Itaq; præter vnum sacrificium pro-
 pitiatorium, scilicet mortem Christi, cætera sacrificia in nouo Testa-
 mento tantum sunt *ἑυχαριστία*, sicut docet Petrus 1. cap. 2. Sacri-
 ficium sanctum, vt offeratis hostias spirituales: Opponuntur autem
 hostiæ